

ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Управління конкурентоспроможністю підприємства є невід'ємною складовою стратегічного розвитку будь-якої компанії в умовах ринкової економіки. Воно забезпечує здатність підприємства утримувати та зміцнювати свої позиції на ринку, реагуючи на дії конкурентів і зміни попиту. Ефективне управління конкурентоспроможністю дозволяє оптимально використовувати наявні ресурси та підвищувати рентабельність діяльності. Воно сприяє своєчасному впровадженню інновацій та технологічних нововведень, що зміцнюють конкурентні переваги [3].

Механізм управління конкурентоспроможністю підприємства - це сукупність взаємопов'язаних методів, засобів, процедур та організаційних інструментів, спрямованих на формування, підтримку та підвищення здатності підприємства ефективно конкурувати на ринку. Він передбачає систематичне виявлення внутрішніх і зовнішніх факторів, що впливають на конкурентні переваги, оцінку сильних та слабких сторін підприємства, а також розробку і реалізацію стратегій, які забезпечують стійке положення на ринку [1].

Механізм включає планування, контроль, коригування управлінських рішень та адаптацію до змін ринкового середовища, що дозволяє підприємству максимально ефективно використовувати свої ресурси та підвищувати рівень конкурентоспроможності продукції і послуг.

Цілі механізму управління конкурентоспроможністю наступні [1; 2]:

- зміцнення ринкових позицій – забезпечення стабільної та вигідної частки на ринку;
- підвищення ефективності ресурсного використання – оптимізація виробничих, фінансових та трудових ресурсів для досягнення конкурентних переваг;
- забезпечення стійкого розвитку підприємства – створення умов для довгострокового зростання прибутковості та вартості компанії;
- адаптація до змін ринкового середовища – швидке реагування на зовнішні та внутрішні фактори, що впливають на конкурентоспроможність;
- розвиток інноваційних та стратегічних можливостей – впровадження нових технологій, продуктів і управлінських рішень для зміцнення конкурентних позицій;
- підвищення привабливості продукції для споживачів – покращення якості, асортименту та рівня обслуговування для задоволення потреб клієнтів;
- формування та підтримка унікальних конкурентних переваг – створення таких характеристик підприємства або продукції, які складно копіювати конкурентам.

Підсумовуючи теоретичні та методичні підходи до формування організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю, його можна визначити як сукупність взаємопов'язаних організаційних, економічних та адміністративно-правових інструментів і методів, спрямованих на цілеспрямований вплив на об'єкт управління. Цей механізм забезпечує проведення аналізу, прогнозування, планування та оцінювання рівня конкурентоспроможності підприємства. Важливо підкреслити, що його функціонування повинно відбуватися у тісній та безперервній взаємодії з системою управління підприємством та стратегією маркетингу [2].

Таким чином, механізм управління конкурентоспроможністю підприємства є ключовим інструментом забезпечення його ефективного функціонування на ринку. Він поєднує організаційні, економічні та адміністративно-правові важелі для цілеспрямованого впливу на об'єкт управління. Використання цього механізму дозволяє проводити аналіз, прогнозування, планування та оцінку конкурентоспроможності. Поетапне впровадження та постійний моніторинг підвищують ефективність системи управління та сприяють досягненню стратегічних цілей. Отже, механізм є основою для зміцнення позицій підприємства на ринку та забезпечення його стійкого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Артеменко Л.П. Управління конкурентоспроможністю промислового підприємства: конспект лекцій: навч. посіб. К: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2020. 180 с.
2. Гужавіна І.В., Раздорожна Д.Д. Механізм підвищення конкурентоспроможності підприємства. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2021. № 1. С. 51-55.
3. Семенчук Т.Б., Гусак О.А., Ніколайчук В.С. Теоретико-методичні основи вдосконалення механізму управління конкурентоспроможністю транспортних підприємств. Бізнес Інформ. 2021. № 12. С. 300-306.